

tor, der oprettes, fremgaar med tilstrækkelig Tydelighed af det Hæfte, det „Forslag“, som det hedder, „til Statsbanernes Distriktsordning“, som er omdelt.

Jeg tillader mig at citere et Par Ting af, hvad der staar i dette Hæfte om, hvad disse Baneingeniører, som bliver udstationeret, og hvoraf der ogsaa bliver en udstationeret i København — til Trods for, at Distriktskontoret er her —, skal foretage sig. De skal udarbejde „Forslag og Overslag vedrørende mindre nye Anlæg og mindre Forandringer ved ældre Anlæg“, de skal indsende til Distrikterne „de fornødne Oplysninger til Brug ved Udarbejdelsen af Budgetforslag, Driftsberetninger“ med videre, opstille og indsende til Distriktscheferne „Tidslister m. v. til Brug ved Udregning af Lønninger for Personalet“ og give Uheldsagerne en foreløbig Behandling. — Dette er blot enkelte af de Ting, som disse udstationerede Baneingeniører skal beskæftige sig med. Naar en saadan Baneingeniør bl. a. skal „udarbejde“ og „indsende“ til Distriktschefen, som har sit Kontor og Personale lige ved Siden af, synes jeg, vi har faaet den gamle Ordning om, endda med et Tillæg, at det er Skriverier og Skriverier i Stedet for det, der tilsigtedes, at det skulde være: mundtlig Forhandling. Og saaledes er det ogsaa i Aarhus og Struer: man udstationerer i den samme By Baneingeniører, Trafikinspektører og Maskiningeniører, og de har hver for sig deres Kontorer og deres Personale. Jeg skal ikke forfølge dette videre, men jeg har dog, da den højtærede Minister hævdede, at der kun havde været en Strid om Ord imellem os, villet gøre opmærksom paa, at selve dette, at man endog de Steder, hvor der er Distriktskontorer, udstationerer Personale, er et Vidnesbyrd om, at det ikke blot er en Udstationering, men en Oprettelse af Kontorer, vi saa faar, nemlig foruden 3 Distriktskontorer 14 Banesektionskontorer, 9 Trafiksektionskontorer og 4—5 Maskinsektionskontorer, og saa ender det med, at det bliver snarere lidt mere Papir, end det var i Forvejen.

Naar den højtærede Minister beraabte sig paa, at han havde i hvert Fald Flertallet af Jernbaneraadets Medlemmer paa sin Side, skal jeg sige, at jeg har ikke ment mig berettiget til at drage Jernbaneraadets Stilling med ind i Sagen. Jeg er selv Medlem af Jernbaneraadet, saa jeg kender Stillingen der, men naar den højtærede Minister har nævnt dette Forhold, skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg tror, at Ministeren tager fejl, naar han tror, at Flertallet af Jernbaneraadet er paa hans Side. Flertallet af Jernbaneraadet

— det erkender jeg — anser den foreslaaede Ordning for at være den mest tilfredsstillende, lige som det var et Flertal i Tinget, der ansaa den Ordning med disse tre Led i Styrelsen for at være den mest tilfredsstillende. Men jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at det var kun faa Medlemmer, der mente at kunne forklare Lovens Bestemmelse om, at hvis Udviklingen viste, at det var nødvendigt for at faa den tilstrækkelige forretningsmæssige Ledelse af Statsbanerne, kunde man allerede nu gaa til Oprettelse af det, som i Loven kaldes Hjælpekontorer. Jeg ved, at enkelte af Raadets Medlemmer mente, at man kunde forklare det derhen, at Udviklingen, siden Loven blev vedtaget, havde vist, at det var nødvendigt. Statsbanernes Generaldirektør har dog ikke set saa humoristisk paa Sagen, han har udtrykkelig skrevet, som jeg citerede forrige Gang, jeg havde Ordet, at Oprettelse af disse Hjælpekontorer maatte vente, til man havde prøvet den nye Ordning. Men ogsaa der er det altsaa saadan, at det er Finansudvalget, der faar Ansvar og Indflydelse paa, hvordan den nye Ordning skal være. Det er en af de Ting, som med stor Styrke og megen Ret blev kritiseret af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), da vi havde Loven til Behandling i sin Tid, at der i Loven ikke er nogen som helst fast Bestemmelse i saa Henseende. Der staar, at der skal være en Distriktschef med det fornødne tekniske og kontormæssig uddannede Personale, men ikke noget som helst om, hvor mange. Naar vi slog os til Ro med det i Udvalget, var det ud fra den Betragtning, at Finansudvalget altid vil have Haand i Hanke med, hvor mange der skal ansættes, d. v. s. det er Finansudvalget, der nu faar Ansvar for, om vi skal gaa til den Ordning, at man i samme By, hvor man har Distriktskontoret, skriver fra Baneingeniørens Kontor til Distriktskontoret, kommer med udarbejdede Forslag, med Lister, en hel Masse Ting, som behandles og gaar tilbage igen, at der altsaa bliver den ene Sag efter den anden. Finansudvalget skal først og fremmest se efter, om denne Ordning er i Overensstemmelse med Loven. Jeg mener, den ikke er det.

Den højtærede Minister sagde, at han havde ikke stillet i Udsigt, at den Ordning, vi skulde have, skulde blive billigere end den tidligere. Nej, saa uforsigtig er Ministeren ikke. Alle har vidst, siden han forelagde Lovforslaget, at han saa det som en stor Fordel at faa flere og flere Kontorer, at Frelsen laa i Oprettelsen af et nyt Led med nye Kontorer, og Ministeren kan ikke sige